

1872-07-24

SENDER

Christian Skredsvig

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Brevet er skrevet over flere dage og er i flere dele. Første del er skrevet den 24/7, midterste del den 29/7 og sidste del den 30/7.

General comment:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende.

Foto 1 viser side 1

Foto 2 viser side 2-3

Foto 3 viser side 4

Foto 4 viser side 8 og 5

Foto 5 viser side 6-7

Foto 6 viser side 9

Foto 7 viser side 10

Foto 8 viser side 11

Foto 9 viser side 12

Foto 10 viser side 13

Foto 11 viser side 14

Sender's location:

Vegersund

Mentioned people:

Constantin Hansen

Joakim Skovgaard

Christian Skredsvig

Archive:

Mappe 22 nr. 5a, 5b, 5c og 5d

TRANSCRIPTION

Mappe 22

Brev nr. 5 a

Vegersund 24. Juli 1872

Min snille væfle Skovgård!

Jeg er i den pinligste Uvished om hvorledes jeg skal begynde et Brev som høit og tydlig var lovet Gutten Skovgård, snart, en Somar siden.

Ja jeg får da begynde med Anger og Ruelse, med Bodsbejænder og Tilståelser over min uovergæelige Uforskamethed. Da Bror min [i forgårs] kom og "flidde" mig et Brev fik jeg min tunge og svære Anelser, hoppede sprat op og gjorde en krampagtig Sving i Luften og i min Forvirrelse bad ham gå tilbage med det. Jeg holdt Brevet langt fra mig for idet længste at være i uvished om hvem der havde sendt det - - - men Nysgjerigheden tvang mig, så på Handskriften, kjendte den ikke, Å, det er fra Madsen, tænkte jeg, vændte det hvad der jeg? Et forbistret: J.S. Jeg blev så flau som Jakob von Thybo der vor han af Målet for sine blide [Min Adr. er paa Convoluten.]

-2-

Ønsker får en noksagt over Caloten, i djup Skam rukede jeg mig med på den nærmeste Stol, læste Brevet med en vis Andagt (de første Linier), men såsnart jeg så hvilken Vei Du slog ind på [?] Udstillingen sadte jeg mig så ind i de Bilder Du talte om, at jeg skam at mæla halvt glemte Skamen. Du kan tro det både forundrede og glædede mig over at Du først fremhævede Munthes Bilde som et af de Du havde følt Dig tiltalt af, da jeg også, men til et vist Mål er meget for hans Bilder, da de ere meget slående sande (men på en vis Måde). Jeg synes altid at få et friskt Pust fra Naturen gjenem hans Efterligning; endskjønt den efter at se den efter i Sømmene ikke er så brav. Han er ingen Slave af Naturen men er kvik feiende flot.

-3-

Munthe står langt under Gude og det undrer mig at Du ikke nævner ham som har så meget udstillet. – Hør, bi lit, læg mærke til et af ham som vi Nordmænd kalder Bjørkebildet, en stor stående [Bjørk] og en do. Liggende; Stoff: en brun Hæst, gnager ved en liten Bæk, hvor en Fjeldgut ligger og sufrer – lit tilbage på på den omfaldene Stamme sidder nogle Fjelfolk og viler sig – er ikke Staffagen yperlig? Og hele Bildet med? Den 30.

I går Kvæld tegnede jeg på sidste Side af dette Brev en Udsigt fra Ringeriget, hvor jeg med min Brog besøgte en Familie i Nærheden af

Randsfjord. Men som bekendt er jeg en "Kludre Mads" og da Tegningen var færdig som for øvrigt var tegnet med Blæk og meget urolig slet vilde jeg for at Forgrunden skulde skille sig bedre

-4-

fra Baggrunden, men da jeg med en let Farve strøg hen over Blækket, opløste det sig så hele Tegningen blev "Blåsort" For at bøde på dette Uheld tog jeg et Papir og limet over for at det skulde være skjult for Værdens Børns forbistrede stikkende Øjne - - jo jo! Jeg er en net Herre. Ovenstående Omrids viser Gården hvor vi bode - med Randsfjord i Bagen. Vil Du være snil Gut Joakim så vis det ved at la den røde Hane gale over dette forbistrede fille kludre Brev. [Vilst Du nicks så must Du dog]

**Mappe 22

Brev nr. 5 b

**

[En Multe, halv Størelse]

Den 29.

I går kan Du tro jeg havde en vakker Fjeltur med min Far og to Brødre. Vi være færdige til Udmarch Kl. omtrent 4 om Morgenen. Sola kom tittende op på en af [de] høijeste Aastoppe. Dalen Modum lå i en kold klar Skygge men eftersom Sola steig begyndte det på den væstre Side som ligger noget høgt at skine af Solskinet og de væstre herfra liggende store Fjeld lå så klare i Morgenluften at man nær kunde skimte enhver Gran og [?] i det en Følge af let Luft [overstreget: og] skarpe Lys og Skygger. Vi havde omtrent en ½ Mil dansk at ro ned over Elven som har en Foss ved den nordre Ende og like ved dene bor vi og skulde sydover som sagt en halv Mil, førend vi skulle gjøre vor Opstigning. Fossene Koldsvedte

-2-

så Skodda sto høgt, [(Tåka, Tågen dansk)] og efter Elven lå den ganske let i små Virvler, svævende hid og did af den næste umærkelige Vind (hutte tu, når jeg tænker på Blæsten nede hos Dig, så holder jeg på at fryse). Du må tro det, var friskt at se en slik Stemning med alt det Farvespil som naturligvis følger med Speilet af Bygderne [og Fjeldene] i Vandet. Kløiver med Skrænter, som hænger like udtover Elven. Jeg sad i Båden og nød alt dette (bare Du havde siddet ved Siden af mig!) og jeg var gruelig lykkelig men en Ting, som Alletider kommer og forstyrrer mig kom også da og det var den sørgelige Tanke at jeg ikke på min Måde endnu kan fortælle Folk (især gjerne de Danske) en slik deilig norsk "Morgen, i Baggrunden Solbeskinnede Fjelde".

Jeg siger nu ikke et halvt Ord mere om dene Morgen, for jeg er nok gået udenfor den Læresætning at det Beste er at kune gjøre det, men det næst Beste er at la være, når man ikke kan, og dermed ved Du nok hvad jeg mener -----

-3- Men lit om sjølve Turen på Fjelda kunde vel ikke forarge Nogen, når jeg ikke opvarter med overspændte romantiske Udtryk. ---- Jeg vil nu ikke sige noget om de bratte Bakker vi måtte stræve op igjennem Bygden forend vi kom utenfor ? og heller ikke om Veien indi Skauen hvor vi først fik hilse på Sola som spillede på det ubeskrivelig e maleriske som overalt er at finde i en Skau her: [?Kjænsputter] med gamle rådne [Tømer|Stokke og Kviste i og |Rødder – ikke den Sort som findes i Kjøbenhavn| Kjærseroser rundt Bredderne, (Apropro om Kjærserosene: Du så dem på Ottensens Maleri: Udstillingen 72,) både vide og gule. Vor Vei falt om en Sæter som ligger på en Ås, hvorfra man har Udsikt over store Skaustrækninger like nedunder to Kjern (Skovsøer). I Baggrunden store S sneklædte Fjelde. Sæterstuen er malerisk gamel, solbrændt Næver (Birkebark) krøller sig rundt Gavlen. Taket er bevokset med langt solbrændt Græs, Skorstenspiiben af store grove Sten. blå Røg | x kke den Sort, som findes i Kjøbenhavn|

-4- Kjoerne vare nylig slupne og gik og ådt på Volden vi så ingen Sæterjente men da vi kom bort i Skaukanten kom hun med en "Vadsbøtte" og våd i Ansigtet hun havde vist vasket sig i Bækken og tænkt at tørre sig Inde hun væntet nok ikke Folk så tidligt. Derfra tog vi over til Nabosætren. Lange-myres-volden hvor [til] jeg snart skal reise for at bli en Månedstid og male (høi Gut!) Sæteren ligger nede i en Dal på Kanten af en lang Myr [Mose] hvoraf den har sit Navn. [?Jænten] her er fra Hallingdal og hedder Randi, svær diger og stærk. [NB.]Hun er ikke vakker men lattermild og morosom. I Sængen, som er når fra den ene Væg til den anden to Alen frå Gulvet og ved en Deling på Midten udgjor to, stak to vakre Småjenter Hovederne op; de vare Døttre af Randis Husbond, havde fåt Ferie og havde så hug til Sætren. Imens at Randi kogte Kaffe til os rændte [mine] Brødre og jeg ned i [?Langemyr] og fant ikke så få Multer, vi undrede os nok på, hvorfor ikke de vare tagen før, da de stode så nær Sæteren, men da vi kom der, [tilbage]sa Randi = x Mose= Se x

**Mappe 22

Brev nr. 5 c **

4. Den 30--.

At hun havde æslet Småjenterne disse Multer da de være så nær ved – men vi var da så opofrende at vi tømte Indholdet af vore tjuke Lomer –

Jenterne vare så nøyde.

Vi toge Ale undtagen Far som gik en anden Vei, op gjenem til Fjelds mens Sola stegte så at viknapt kunde træk[overstreget: te] Pusten, da der var så brat lige mod Sola, vr Stene, Lyng så heite at der blev en dobbelt Varme. Vi bleve ordentlig vadskede, men til Gjendgjeld havde vi også en usigelig Nydelse i den friske Fjlednatur med Luft så frisk du aldrig har kjendt. Å gid Du bare kom her næste Somar Gut, å Morro vi skulle ha. Du kan ikke, om med [overstreget: en] nok så livlig Tankestæg. |Dette Ord lagede jeg istedenfor "Fantasi", jeg syns ikke om fremede Ord ser du -----(?)| (Indbildning) sætte sig ind i hvor vakkert det er på Fjeldene som består af bare Granitsten kjender Du den? Den |er| rødlig gul varm, Små maleriske forkrøblede Furetrær vokser der – ja der er også Kjærn må du vide, med Myrer så – jeg siger ikke mere. På en [?høg] "Knart" fik vi høre det ?kanede ganske svagt, da det var langt ud i Vidderne, jeg [?kanede] igjen så de [?]; ja jeg var den første som opdagede dem der havde [?kanet], jeg så det lyste i tre hvide Tørklær eller Skaut som Jænterne altid går med.

-2-

Vi [?kande] alt hvad vi orkede og jeg viftede med mit Lometørklæde. Da vi endelig nåde Stedet, hvor de hvor de hvide Skaut var, fik vi se en Sæterjente omringet af fire Smågutter, de vare kjændte Folk |De havde ikke mærket os, da de havde Sola lige i Auga| og blev bedt på Sætren, hvor vi fik hvile og drikke. Kl. 6 drog vi ned igjen Ifølge med Gutterne og kom ned Hjemme i Vigersund Kl. 9 – den Dag var lang. Jeg var mør i Bena, for det var så brat ned at når vi bare løftede på dem gik det af si sjølv. – Du må tilgive mig at jeg så omstændelig har skrevet, ja trættet både Dig og mig, thi jeg forstår ikke at gjøre det morsomt underholdende. Kom sjølv og se!

Nu var det om mit Arbeide Du vil vide lidt, det går ikke [?] med malingen kan Du tænke. Kyhn sa da jeg reiste at jeg vilde få [?Varmen] [?] noksagt og det holdt stik, for da jeg kom Hjem trode jeg at kunde male svære Ting men -----

|Tegning i marginen med nummererede steder: 1. Hjemme 2. Jernbanestation 3. Tyrefjord 4. Fossen 5. Modumselv 6. Stedet hvorfra vi gjord Opstig. 7. Langemyr 8. den sidste Sæter|

-3-

da jeg mærked jeg ikke maktede dem tog jeg fat på simple Ting men man for krabbe først, så gå.

Herefter komer Noget, som Du ikke må "la gå vidre", så er Du snil. Du venter vel og ere Nysgjerring efter dette "herefter" lige så som da jeg i dit

Brev læste "I al Hemlighed"; men fant, at det var ingen Ting at kalde Hemlighed. Men Du anser jeg for at være tet nok. Hør! Kjender Du Sine, (du aner allerede hvem jeg mener) Datter af den gamle kjække Constantin Hansen, jeg ved Du kjender hende, da Du jo er kjendt der i Huset; å, sig mig for alle Ungmøer som findes udi det Land Danmark, er hun ikke den Ædleste, Kvindligste Du nogensinde har klemmt i Hånden? Påskedag (ja le nu ikke Skovgård) så jeg uden for Vartow Kirke en fin ung deilig Ungmø, ja Ansigt med Udtryk så roligt og bevist og følende, (fy – nu ler du igjen, skam dig!). Jeg kunde ikke få Øinene fra dette Syhn det var som når jeg så et Maleri en Madona af Rafael Murillo, Titian Coregio -----

-4-

hun spaserede frem og tilbage, væntede ligesom på Nogen, med en liden eller to Småjenter ved Hånden, hun ordnede lit på sin simple men pene Dragt (O, vor hun var tæklig mod de Flotte og Fine Københavner Damer. Hendes grå Hat sad lit bag på Nakken, hvem i al Værden er hun? Hvornå får jeg den at se? Hvem er hun Datter af, en Enke, måske ja, hvorfor ikke en Enkemand? (Hold Mund Jokum og sid ikke der og le griin). Da Gustjenesten var forbi kom en fin liden Frue med nok nogle Små. (Undskyld hvis jeg tar Feil og ----- de gik – lang Næse |tegning af en lang Næse| hvor længe var Adam i Paradis? Jeg gik Hjem vi, mener jeg, Kyhn gik på Figursalen. Høitidligheden så en Masse Mænsker, jeg lænned mig ved Venus's Fodstykke. Mine Øine gled ud over Massen, hvem så jeg stikke Hovdet op og ligeledes se ----- Hovdet fra Vartow bag ved den vridende Laokon. Hovdet dukt flere Gange op jeg slukt det -----). Da Dørene Fløi op for Fåreflokken skubbet jeg mig frem jeg ved Du sad nær Døren, en af de første

**Mappe 140

Brev nr. 5 d

**

Jeg var en af de Sidste jeg så hende ikke jeg så knap verken til det eller hint Maleri der var kun et jeg vilde se – jeg landede mit i Udstillingen jeg så hende ifølge med en ældre Søster som jeg i Vinter havde seet i Zoologisk Have, Datter af Konstantin H. Nu viste jeg hvem der var dette deilige Bildes Ophav. -----Ingen anden end den store Kunstner C.H. Jeg var Labansagti nok til at stå og mætte mig ved det Syn moske mere end hun syntes passende, for hun bemærkede mig og viskede noget til Søsteren. Siden kom Sønnen, deres Bror mener jeg, og jeg var lit mere beskeden i min Seen men holt dog Øie med hende. -----

For det var et Syn så vakkert. Siden har jeg seet hende i Kirken den sidste

Gang på Nygaden uden for [?"Libgott"] men desværre i det samme hun gik forbi ----- vend om

-2-

Min kjære Ven og Laugsbror! Forarg Dig ikke over mig i dette svage Øieblik, da jeg siger Dig alt, men det må gjelde som Bevis for at mine Øine nede i Kjøbenhavn er blevene klarsynte for det vakre som overalt åbenbarer sig i Guds Natur. At se dette Ansigt var for mig en jeg er ikke vis på hvad jeg skal kalde det -, en Konst- nei en Skjønhedsnydelse, som jeg har godt af heri er ingen Overdrivelse.

Du er vel ikke af dem som straks man har talt om En |som| er tiltalende vakker, begynder at ymte om Kjæresteri – o.s.v. o.s.v.? Jeg tror det ikke - . Forundre Dig ikke over at jeg ber Dig fortælle mig lit om denne Pige, som jeg uden at dølge for Dig holder af enda jeg ikke har vækslet et Ord med hende. La bare dette ikke gå videre brænd det elles er Du ikke den jeg tror. Undskyld slurvet Stil og Skrift! Hils din Familie og Alle men vis Ingen Brevet. Mange Tak for Brev.

Din

Christian Skredsvig

Ligersund 24 Juli 1820.

Min snille søster Kongård!

Sej er i den pinligste Uvished
om hvorledes jeg skal begynde
et Brev som høst og tydelig var
lovst Gulten Kongård, snart en
Sommer siden.

Så jeg får da begynde med
Anger og Ruelse, med Bodo-
bekjendelser og Tilstæelser over
min uovergængelige Uforskamethed

Da Brov min ^{Liforgaer} Kone og "flidde"
mig et Brev fik jeg hunge og vore
Anseer, hoppede sprat op og gjorde
en triumfagte Sving i Luften og
i min Forverlehed kom jeg
tilbage med det. Jeg holdt Brevet
langt fra mig for idet længste af
være i Uvished om hvem der havde
sendt det — — — — —

— — — — — men Kyspergheden
brang mig, så på Kyspergheden,
kendte den ikke, A, det var fra
Madam, tænkte jeg, sendte det
hvad ser jeg? et forbi et. J. J.
Jeg blev så flau som Jakob von Thylbo
der var han af Måle for sine blide

Min Uvished fra Conventuelen

Præsten færdent noksagt over
 Colaten i dyp Skamvækkede
 jeg mig ned på den nærmeste
 Holstede Bred med en
 vis Andagt (de første Læser)
 men påsar jeg så hvilkent Ved
 Du flager ind på, appen Udskilling
 sadte jeg mig så ind i de Billeder
 Du sa om, at jeg skam så ondt
 havde ofenke i Kamen. Du kan tro
 det havde forundrede og glædede mig
 over at Du først frembragte
 Minthes Billed som et af de
 Du havde fortalt mig til at
 da jeg også, men det var vel et
 et meget for hans Billed, da
 det var meget så ind i runde
 (men på en vis måde). Jeg syntes
 altid at få et friskt Bredt
 fra Chateau og senere hans
 Efterligning, jendak jo, den
 efter at se den efter i Tønnen
 ikke var så brødt
 Hans i en Hæve af Naturen
 men en kvik seende flod

Minthe står langt under
 Gud og det under mig at
 Du ikke havde ham som
 har så meget udsat
 Høt, bi lig, læg mærke til et
 som vi storme og kalder Bjørke
 liden, en stor stænde i den
 liggende, Skaff en brun Hest
 gnager ved en liden Bekt hvor
 en Hjelgub ligger og anser
 sig tilbage på den omfaldene
 Stamme sidder nogle Hjelgub
 og viler sig - er ikke så fagen
 offredig og hele Billedet med



Den 30.

I går kveld tegnede jeg på sidste Side af
 det Breve en Udsigt fra Ringerslet
 hvor jeg med min Broder besøgte en
 Familie i Parkheden af Randersfjord
 Men som bekendt er jeg en Klud
 Nads og da Tegningen var færdig
 som for mig, så jeg med Billedet
 og meget uale, så det var for at
 Forgrundens skulde skille sig



Spømt vare mest slupne og gip
 og delfrættolden vi sæm en Salgspe
 men da vi kom bort i Chankanda
 kom hun med en ladsbitt "og id i
 Amigdet hun havde vist, vasket sig,
 Bakkem og lank af søre sig. Thide
 hun vandt nok ikke Folk var
 hellig. Derfra bo vi over til
 Saboschen. Lange mykter volden
 hooftjer smag skal reise for af bli
 en månedslid og male Chae Gub
 Schen ligger ned i en Dal på Kanta
 af en lair Myrd hvoraf den havde
 navn. Sanken her er fra Hallingdal
 og hedder Randi, svar dig og skot
 Mr. Rumer ikke vakte kormen latsomild
 og morasam. I Auger som de går fra
 Idonaut Vag til den anden. So Alen på
 Gulvet og ved en Belling på Møtten
 og gør to flak to vakt i smag
 Hovederne af i den vakt Dittne af
 Randi Husbond, havde flid, Ferie
 og fandt sig her til Væben
 Rumer af Randi kogle Rasse blev
 x Noil = 26 4.



Den 27.
 Spømt den her jeg havde en vakt
 Fjeldtur med min Far og to Brø
 ti vare ferdige til Glamarch. H. om
 kom Morgens. Solen var lillende
 og på en af Højester Vastoppe
 Dalen skatun tår en Kild. Man
 Nygde men efter som Solen var
 begyndte det på den vakte Side
 som ligger noget højt af skene
 af skatunet og der var herfra
 liggende store Fjeld tår sa Klare
 i Morgens lufte af man må se Keede
 skind lufte Luger og Form idet
 en Følge af det flid og skarpe Lys
 og Nygde. Vi havde ombord en
 Mel dansk af co nedover Elven
 som var en Følge af den nordre Ende og
 like ved den her vi og skatunet
 som var en halv lill. Fjeld og i Kilde
 gøre var Aftegning. Følge Roldvold

(Toka) Tager (Lauke)
 12. Skeddastlo hegg, og efter Claver
 12. den gandske leg i ena Dristerf, sover ude
 hied afsted af den, ude i annekkeleg.
 14. Ved (hulle) i ena, og i ena, og i ena
 16. Der har nede hos Tjager, holder for, og
 af peger. Der er, og det var peger
 af en elsket Hemning med al
 det Farvelf, som i ena, og i ena, og i ena
 18. Spillet af Brygget, og i ena, og i ena
 20. Kloiver med M. i ena, og i ena, og i ena
 22. Liker ude i ena. Tjager, og i ena, og i ena
 24. og i ena, og i ena, og i ena, og i ena
 26. Liddet, og i ena, og i ena, og i ena
 28. gualig, og i ena, og i ena, og i ena
 30. M. i ena, og i ena, og i ena, og i ena
 32. kom, og i ena, og i ena, og i ena
 34. kom, og i ena, og i ena, og i ena
 36. Tanke af peger, og i ena, og i ena
 38. ender, og i ena, og i ena, og i ena
 40. yorne, og i ena, og i ena, og i ena
 42. nok, og i ena, og i ena, og i ena
 44. Bilde.
 46. Tjager, og i ena, og i ena, og i ena
 48. om i ena, og i ena, og i ena, og i ena
 50. ude i ena, og i ena, og i ena, og i ena
 52. Tjager, og i ena, og i ena, og i ena
 54. det, og i ena, og i ena, og i ena
 56. nok, og i ena, og i ena, og i ena
 58. man, og i ena, og i ena, og i ena
 60. Du, og i ena, og i ena, og i ena

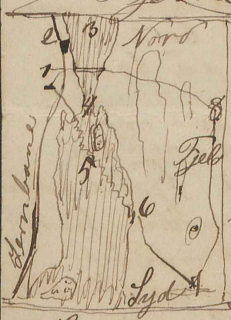
Nørreby, en fjerde Turen på Tj. bla kunde
 velikke for at tage, naar jeg ikke
 opvarer med opv. sendte som alle de
 Udtog. — Jeg vil ikke se
 mig en de brakte Bakkene
 måtte skrive op i jernene Baggene
 for at vi kan tilføje for garanter
 (Stadthegnene som alle for Baggene
 fra Koden, da de 103 og hiller
 ikke med Uvinder i Skauen hvor
 vi først fik hille på Tola som
 spillede på det ubest. Krøt og mab
 ske som over alle af finde i den
 her. Høns spiller med gamle rader
 Tj. Høns på Krøt i Tj. Høns
 rundt Bredde, (Apropos om Høns
 rader. Der på dem på Alken
 (Malin. Udtelling 18) både vider
 og gide i Høns fald om Tola
 som ligger på en Høns fra man har
 Udtog hvor et Høns bakkemager
 like vedhender to Høns (Koden)
 Baggene store ~~stør~~ sneklade Fjeld
 Hønsstenen maler i et gammelt soldat
 Høns (Berkebark) knoller i jern
 Høns. Tj. Høns i Høns Høns i Høns
 Høns Høns Høns Høns Høns
 af Høns Høns Høns Høns Høns
 i Høns Høns Høns Høns Høns

4. Den 30.

at hun havde arlet Imagerne dine
Mutter da de vare så nær ved — men
vi vare da så opofrende af vi forinde
indholdet af vore gamle Løser —
Senter vi vare så nøgde.
Vi toge alle undtagen Får som gik
en anden Vei. opgjennem til Fjeldt
mens Sala stegte så at vi Knapst kunde
hækte Fjæstet. da der var så brat lige
med Sala, var den i Hængsling så heile
at der blev en dobbelt Carmin.
Vi blave ordet at lig vadske de
men til Gjengjæld havde vi ogsaa en
usigelig Nødske i den friske Fjeldnatur
med Luften så frisk den aldrig har
Kendt. A gud du bare kom her
næste Sommer Gud, å Morrovi skulle
hå. Du kan ikke om med en
nok så livlig Tankestrøg. Indbildning
sammenind i hvor vakkert det er på
Fjeldene som består af bare Granitsten
Kjender du den? der rødlig gulvarm,
Ind maleriske forkroblede Furier
vakkert der — ja der er ogsaa Her
næder vide med Myrder så jeg
siger ikke mere. Tænk nå
"Kjærlig" fik vi høre det Kæde
(haukede, hoiede) ganske svagt udtalt
var langt ud i Udderne, jeg Kæde
eggen så de kom de i ja jeg var den
første som opdagede dem der havde Kæde
jeg så det lygte i tre hvide Tørklæder
Kæde som Senterne altid går med

* Dette Ord lagede jeg indlen for "Fantasi" jeg synes
ikke om Triamde Ord der din (?)

Vi havde altskud vi arbede og jeg
 vaskede med mig Lønsør Kledde
 Da vi endelig nåede Stedet hvor de
 hvide Skæb var, fik vi se en
 Selskabelig omringet af fire Smagutter
 de vare Kædette Folk og blev bedt
 ind på Selskabet hvor vi fik hvile
 og drikke. Kl. 6 drog vi ned igennem
 i Følge med Gutte og kom med
 Hjerne i Tagersund Kl. 9 - den Dag
 var lang. Jeg var mæt i Penna
 for det var så brat ned at
 når vi bare løftede på dem
 gik det af sig selv.



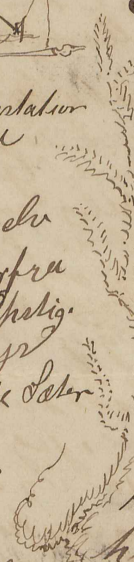
- 1 Hjerne
- 2 Gembanestation
- 3 Driftpord
- 4 Fosen
- 5 Modumsele
- 6 Stedet hvor fra
vi gik ned i Chetig.
- 7 Langemys
- 8 den sidste Selsk

Den vor

Stik. for da jeg kom. Han troede jeg at
 kunde male en or. Tug men
 De havde ikke mærket os da de havde Jala
 lige i Auga

Du må tilgive mig at jeg
 så omstændlig har skrevet
 så tro det, både dig og mig
 thi jeg forstår ikke at
 gøre det morsomt under
 holdende
 Kom selv og se!

Nu var det om mit Arbejde
 Du vil vist lig. det går ikke
 forbi med spalingen. Kan
 du tænke. Ryk så da jeg
 rejste at jeg vilde få Parmet



da jeg mærkede jeg ikke mækkede
dem. sag jeg på simple Ting
mer man forkræbte først så ga.

SKOVGAARD-MUSEET
22. Nr. 5 C

Hvæst komur noget som Du ikke
må "la gå videre," så er Du stillet
Du ventet vel og er kysperig efter dette
"heretter," ligeså som da jeg idet Brev
skrev "Sal Hemlighed" men fandt at det
var ingen Ting, at kalde Hemlighed
Men Du anser jeg far at være betydet
Hør! Kender Du Sine, du aner
allerede hvem jeg mener, Sattes af
den gamle Kjekke Constantin Hauzen
jeg ved Du kender hende da Du
jo er kjendt der i Huset; å, sig mig
for alle Ungmøer som findes udideth
Land Danmark, er hun ikke den
Eldste, Kvindeligste Du nogensinde
har Klem i Hånden. ?? Påskedag
(ja le nu ikke Skovgård) så jeg udtænkt
for Vardow Kirke en fin ung deilig
Ungmøje a Ansigt med Udkryk
så roligt og beviist og fælende. (fy-
nu ler du igrøn, skam dig!)
Jeg kunde ikke få Quene fra dette
Lysten det var som nør jeg så et
Maleri en Madonna af Rafael eller
Titian Coregio

hun spærrede frem og tilbage, vinkede
ligesom på Nogen, med en tidsen eller
to Smøjentes ved Hænder, hun
ordnede sit, på sin simplen puv
Dragt. Hvor hun var lækker mod
de Flokke og sine Kjøbenhavn's Dams
Hønder og så sad sit bag på Vækk
hvem i al Vorden er hun? hvor når
for jeg den af se? hvem er hun
Datter af, en Enkel, måske ja,
vor for ikke en Enkelmand (holdt Mund
Takum og sidst de der og se grinn)
Da Gudstjenesten var forbi kom
en fin, liden, Frue med nok
Nogle Små. Undskyld hvis jeg tar fejl
og — de gik i lang Tid
hvor lang var Adams Paradis?
jeg gik Hjem, vi mener jeg Ryk
gik på Figuralen. Hå det lidt i Heden
så en eller anden Monstrer, jeg konnede mig
ved Venus's Fødsdykke. Min Gens
gled ud over Chansen hvem så jeg
stikke Hovedet af og ligeledes se
— Hovedet fra Tartow bag over
den vridende Laokon. Hovedet dukte
flere Gange op, jeg slukte det —
Da Døren fløj op for Foreflot
ikublet jeg mig frem jeg ved der
sad nok Døren, er af de første. Et G.

= 5.

jeg var en af de Sidste jeg så hende
ikke jeg så knap i værken til
det endtes minz Maleri der var kun
etst jeg vilde se — jeg landede
mit i Udstillingen jeg så hende
efølge med en ældre Pølse som jeg
i Vinter havde seet i Theologisk
Høvel, Datter af Konstantin H.
Hv vilde jeg hvem der var de
delige Billeder Ophav — Ingen
Anden end den store Kunstner C. H.
Jeg var Labans og ti nok til at
stå og møde mig ved det Lyse
mødes mere end tiun synder
hænder for hun bemærkede
mig og virkede noget til Pølsen
som derefter så på mig —
Siden kom Lønnen, deres Pro-
mener jeg og jeg var lidt mere
beskeden i min Seer men hold
dog Gie med hende —
For det var et Lyse så vakkert
Siden har jeg seet hende i Kirken
den sidste Gang på Vygaden uden
for "Lillegott" men der var i det samme
hun gik forbi —

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 22 Nr. 5 D

Udend om

Min kjære Ven og Længebror!
forarg Dig ikke over mig i dette
svagt Øjeblik, da jeg skriver. Dig al-
men det må gjælde som Bæviis for
at mine Fint nede i Kjøbenhavn
blevne klarsynede for det vakre som
overalt, åbenbarer sig i Guds Skab-
else dette Ansigte var for mig en
sejer ikke vis på hvad jeg skulde
des - den Konst - men en Skjøn-
nydelse, som jeg endnu har godt af
her i ringen Overdrivelse.
Du vil ikke af dem som staa-
man har tal om ^{en} ~~en~~ tilløbende vakker
begynder at ymle om Kjerlighed
af v. o. fr. ? jeg tror det ikke
Forundre Dig ikke over at jeg ber-
fortælle mig lidt om den ne Tinge
som jeg endnu af dølge for Dig, hold
at endda jeg ikke har været, es
med hende
La høre dette ikke gå videre brende
eller ser Du ikke den jeg tror
Undskyld slurve i Stil og Skrift!
Hils dine Family og Alle men vis
Tingen Bævel. Mange Tak for Bre-
Din
Christian Knudsen